

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/99/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513220599
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1513220599.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Jany Vlčkovej a členov senátu: JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci žalobcov: X/ Q. M., K. M. X, K., zastúpenej MIŠKOLCI LEGAL, Advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Tajovského 37, Bratislava, X/ M. M., K. U. XX, K., proti žalovanému: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, o neplatnosť právneho úkonu, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 21. septembra 2015, č.k. 10C 209/2013-171, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali, aby súd určil, že Zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok a mandátna zmluva, uzavretá dňa 17.10.2007 medzi žalobcami 1/ a 2/ ako záložcami a žalovaným ako záložným veriteľom, je neplatná. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobcovia 1/ a 2/, ako záložcovia, uzavreli so žalovaným, ako záložným veriteľom dňa 17.10.2007 Zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok a mandátnu zmluvu, predmetom ktorej bolo zabezpečenie pohľadávky žalovaného ako veriteľa proti dlžníkovi M.. M. Z., K. A. XX, K., na základe Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 17.10.2007. Záloha predstavuje byt č. XX, G. A. na X. O. K. V. A. A. Č. XXXX na M. F. Z. K., bližšie špecifikovaný v zmluve, ktorý je v spoluvlastníctve žalobcov. Dňa 30.04.2013 sa od známych a následne prostredníctvom internetového portálu žalobkyňa 1/ dozvedela, že na predmetnú nehnuteľnosť, ktorej je spoluvlastníčkou a v ktorej býva, je vyhlásená dražba. Termín obhliadok nehnuteľnosti bol stanovený na dni 29.04.2013 a 02.05.2013, samotný termín konania dražby na 15.05.2013. Žalovaný listom zo dňa 23.01.2012 oznámil, že odstúpil od Zmluvy o úvere zo dňa 17.10.2007 vo vzťahu k dlžníkovi M.. M. Z. a vyčíslil nesplatenú hodnotu pohľadávky na sumu 76.206,91 eur. Žalobcom, ako spoluvlastníkom nehnuteľnosti, odstúpenie nebolo doručované, títo si zásielku na pošte v odbernej lehote nevyzdvihli. Predmetná nehnuteľnosť bola v priebehu konania vydražená 3. osobou, čo žiadna zo strán nerozporevala. Dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali existenciu naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok a mandátnej zmluvy, obe v jednom dokumente zo dňa 17.10.2007 v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p., keď určenie neplatnosti záložnej zmluvy sa svojimi právnymi dôsledkami nedotkne vecných účinkov zápisu záložného práva v katastri nehnuteľností, t.j. na základe rozhodnutia o určení neplatnosti právneho úkonu (záložnej zmluvy) okresný úrad nevykoná zápis zániku záložného práva. Určenie neplatnosti záložnej zmluvy je v konkrétnej veci len predbežnou otázkou vo vzťahu k existencii záložného práva, takže nemôže byť ani daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti záložnej zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu

zo dňa 25.02.2009 sp. zn. 4Cdo 89/2007, ako aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky. Dospel k záveru, že taktiež nie je daný ani naliehavý právny záujem na určení neplatnosti mandátnej zmluvy, ktorá je súčasťou zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti. Uviedol, že je nesporné, že v danom prípade pohľadávka veriteľa bola uspokojená zo zálohu záložcu, ktorý nie je totožný s osobou dlžníka a záložca môže za to požadovať od dlžníka náhradu, a to použitím analógie (§ 835 Obč. zákonníka) podľa ust. § 550 Obč. zákonníka (upravuje právo postihu ručiteľa voči dlžníkovi, za ktorého ručiteľ plnil jeho veriteľovi). Ďalej uviedol, že na základe záložnej zmluvy bolo záložné právo vložené do katastra nehnuteľností a právna otázka, či záložná zmluva je, alebo nie je, platným právnym úkonom, za tejto situácie predstavuje iba vyriešenie predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či na nehnuteľnostiach žalobcov (ako záložcom) viazne v prospech záložného veriteľa záložné právo. Prípadné určenie neplatnosti záložnej zmluvy nemôže viesť k odstráneniu právnej neistoty žalobcov alebo k zamedzeniu ohrozenia ich práva. Oprávnenie žalovaného ako záložného veriteľa vykonávať záložné právo vyplýva priamo zo zákonného ust. § 151 j/ ods. 1 a nasl. Obč. zákonníka. Žalovaný by mal teda právo vykonávať záložné právo a uspokojiť z neho splatnú pohľadávku aj v prípade, ak by nebola medzi ním a žalobcami uzavretá predmetná mandátna zmluva, ktorou žalobcovia splnomocnili žalovaného k výkonu záložného práva. Pokiaľ by aj súd určil druhú časť uvedenej zmluvy, teda mandátnu zmluvu za neplatnú, nič by nebránilo záložnému veriteľovi ďalej robiť konkrétne právne a faktické kroky k predaju zálohu. Vyhovením žalobe by sa právny stav žalobcov nijako nezmenil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a žalovanému náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že žalovanému v konaní trov nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobkyňa 1/, žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Nesúhlasila so záverom súdu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým určí neplatnosť záložnej zmluvy, sa svojimi právnymi dôsledkami nedotkne vecných účinkov zápisu záložného práva v katastri nehnuteľností. Podkladom pre zápis práv k nehnuteľnostiam, ktorým okrem iných je aj záložné právo, je v danom prípade platná záložná zmluva, a len na základe nej môže príslušný okresný úrad pristúpiť k zápisu práv do katastra nehnuteľností. Rovnako tak k výmazu práv z katastra nehnuteľností môže okresný úrad pristúpiť na základe platnej zmluvy, resp. na základe určenia pôvodnej zmluvy za neplatnú. To znamená, že ak súd na základe posúdenia obsahu záložnej zmluvy dospeje k záveru, že je neplatná, takéto právoplatné rozhodnutie bude dostatočným podkladom pre okresný úrad na výmaz záložného práva. Z toho dôvodu podľa jej názoru existuje naliehavý právny záujem na určení neplatnosti záložnej zmluvy, keďže po určení neplatnosti záložnej zmluvy súdom okresný úrad vykoná výmaz záložného práva k bytu v katastri nehnuteľností a zároveň rozhodnutie súdu o neplatnosti záložnej zmluvy bude podkladom pre rozhodnutie o neplatnosti dražby bytu. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie nevykonal výsluch žalobcov, čím došlo k závažnému porušeniu ich procesných práv ako účastníkov súdneho konania. Postupom okresného súdu a vydaním rozhodnutia vo veci samej bez toho, aby v konaní boli vypočutí žalobcovia, sa účastníkom súdneho konania odníma ich možnosť riadne konať pred súdom, v dôsledku čoho súdne konanie trpí vadou, ktorá mohla mať vplyv na rozhodnutie súdu vo veci samej.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote aj žalobca 2/, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvej inštancie pochybil, keď rozhodol vo veci bez jeho výsluchu na pojednávaní. Uviedol, že pracuje v zahraničí, nemohol sa zúčastniť pojednávania nariadeného na deň 21.09.2015, a preto túto skutočnosť telefonicky oznámil. Podľa jeho názoru rozhodnutím súdu vo veci bez jeho výsluchu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konanie. Právo účastníka súdneho konania byť vypočutý patrí medzi základné práva. Postupom okresného súdu a vydaním rozhodnutia vo veci samej bez toho, aby bol v konaní vypočutý, sa mu odňala možnosť riadne konať pred súdom.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniam žalobcom 1/ a 2/ navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Podľa jeho názoru žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali, v čom konkrétne by mala spočívať neplatnosť samotnej záložnej zmluvy, ktorá by mala mať za následok neplatnosť záložného práva. Žalobcovia vo svojej žalobe poukazovali na ustanovenia, ktoré sa týkali mandátnej zmluvy, ktorú žalobca neuplatnil pri výkone záložného práva, a ktoré nemajú žiadny vplyv na existenciu záložného práva a ich neplatnosť nespôsobuje zánik záložného práva. Ďalej uviedol, že žalobcovia nedôvodne namietajú, že neboli vypočutí a tým došlo k porušeniu ich základného práva, bola im odňatá možnosť konať pred súdom, keď v danej veci bolo vytýčených niekoľko pojednávaní, pričom

žalobcovia sa opakovane nedostavili a je nepochybné, že z ich strany išlo o účelové konanie, ktoré spôsobovalo prieťahy v konaní a snažili sa len oddialiť, aby okresný súd mohol v danej veci rozhodnúť. V prípade, ak sa nevedeli z dôležitých dôvodov dostaviť na pojednávanie a tieto vedeli preukázať, mohli navrhnúť odročenie pojednávania, no nespravili tak.

5. Odvolací súd; s poukazom na § 470 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p."), účinného od 1.7.2016; preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1/ a 2 / nie je dôvodné.

6. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie splnenia základnej zákonom stanovenej podmienky vecného prejednávania určovacej žaloby, a to existencie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok a mandátnej zmluvy, uzavretých dňa 17.10.2007 medzi žalobcami 1/ a 2/ ako záložcami, a žalovaným ako záložným veriteľom, zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p., účinným v čase vydania napadnutého rozsudku, dospel k správny skutkový záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti záložnej zmluvy, pretože určenie neplatnosti záložnej zmluvy je predbežnou otázkou vo vzťahu k existencii záložného práva a taktiež nemajú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti mandátnej zmluvy, ktorá tvorí druhú časť Zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok, pretože aj v prípade, ak by medzi stranami nebola uzavretá predmetná mandátna zmluva, žalovaný by mal právo vykonávať záložné právo a uspokojiť z neho splatnú pohľadávku. Svoje zistenia a závery, pre ktoré žalobe nevyhovel, aj riadne odôvodnil a vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci.

7. Podľa § 80 písm. c/ O.s.p., účinného v čase vydania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

8. V zmysle citovaného ustanovenia je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, základnou podmienkou prípustnosti vecného prejednávania určovacej žaloby a dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva, v čase rozhodovania je daný naliehavý právny záujem, zaražuje žalobcu. Určovacou žalobou sa možno domáhať vydania autoritatívneho výroku súdu, že určitý právny vzťah alebo právo tu je (pozitívne určenie) alebo tu nie je (negatívne určenie), pokiaľ má žalobca na takomto určení naliehavý právny záujem, ktorý spočíva v tom, že jeho právo, resp. právne postavenie je bez tohto určenia ohrozené alebo neisté a výrok súdu po určení toto ohrozenie alebo neistotu alebo neurčitosť v právnom postavení žalobcu odstraňuje bez toho, aby ukladal splnenie nejakej povinnosti. Naliehavý právny záujem na určení je potom daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho práva, resp. postavenia, a ktorý možno týmto právnym prostriedkom odstrániť.

9. Určovacia žaloba má preventívnu povahu a má za účel poskytnúť ochranu právnomu postaveniu žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu právneho stavu alebo práva; nie je preto opodstatnená tam, kde právny vzťah alebo právo už boli porušené, a kde je preto právnym prostriedkom ochrany právneho vzťahu alebo práva žaloba o plnenie. V prípade, ak možno žalovať o splnenie povinnosti, môže však byť naliehavý právny záujem na určení daný vtedy, ak sa určovacou žalobou vytvorí pevný základ pre právne vzťahy medzi účastníkmi sporu a predíde sa tak prípadným ďalším žalobám o plnenie, alebo ak žaloba o plnenie nerieši alebo ani nemôže riešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu alebo práva. Určovacie žaloby však slúžia potrebám praktického života a nemôžu viesť ku zbytočnému rozmnožovaniu sporov.

10. Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku sp.zn. 3Cdo 24/2017 uviedol, že "už v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo 91/2006 konštatoval, že nedostatok naliehavého právneho záujmu predstavuje samostatný a prvoradý dôvod, pre ktorý určovací návrh nemôže obstať, a ktorý sám osebe a bez ďalšieho vedie k zamietnutiu návrhu (podobné závery vyjadril Najvyšší súd SR tiež v rozhodnutiach sp.

zn. 3Cdo 240/2006, 1Cdo 13/2010, 3Cdo 56/2011, 1Cdo 324/2014, 3Cdo 887/2015, 5Cdo 345/2015, 8Cdo 26/2016). Aj Ústavný súd SR zaujal názor, podľa ktorého ak všeobecný súd dospeje k záveru, že naliehavý právny záujem nie je daný, vecnou stránkou podanej určovacej žaloby sa ďalej nezaoberá (II. ÚS 137/08)."

11. Súd prvej inštancie v súlade s ust. § 80 písm. c/ O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, pričom správne vychádzal aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a správne konštatoval, že určenie neplatnosti záložnej zmluvy je len predbežnou otázkou vo vzťahu k existencii záložného práva, a nemôže byť preto daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti záložnej zmluvy. Záver súdu prvej inštancie, že prípadné určenie neplatnosti záložnej zmluvy nemôže viesť k odstráneniu právnej neistoty žalobcov alebo k zamedzeniu ohrozenia ich práva, je v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu SR uvedeným v jeho rozsudku sp. zn. 3Cdo 24/2017, v ktorom poukázal aj na to, že neplatnosť záložnej zmluvy nemusí vždy bez ďalšieho znamenať naisto, že záložné právo vôbec nevzniklo, a naopak ani v prípade platnej záložnej zmluvy nemusí vždy vzniknúť záložné právo k nehnuteľnostiam, aj keď bolo vložené do katastra nehnuteľností. Ďalej v odôvodnení uvedeného rozsudku uviedol, že "aj keď je záložná zmluva platný právny úkon, záložné právo nevznikne, ak nevznikla pohľadávka, ktorú má záložné právo zabezpečovať. Vzhľadom na to, že určením platnosti alebo neplatnosti záložnej zmluvy sa nemôže vyriešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu medzi účastníkmi, nemôže byť na takomto určení naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. Stav ohrozenia práva žalobcu, alebo neistotu v jeho právnom postavení možno preto odstrániť len určením, či tu je alebo nie je záložné právo, prípadne, ak už došlo k realizácii záložného práva, určením, či tu je alebo nie je iné právo (napr. vlastnícke)".

12. V prejednávanej veci je nesporné, že žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou nedomáhali určenia existencie, alebo neexistencie záložného práva, ale domáhali sa len určenia neplatnosti záložnej zmluvy a neplatnosti mandátnej zmluvy, uzavretých dňa 17.10.2007, určením neplatnosti ktorých sa neodstráni stav neistoty v ich právnom postavení, a ani stav ohrozenia ich práva, čo vyplýva aj zo súdnej praxe Najvyššieho súdu SR, pričom v danom prípade už bol výkon záložného práva uskutočnený, čo medzi stranami nebolo sporné, a aj vzhľadom na to neexistuje už v danom prípade stav ohrozenia práva žalobcov alebo stav ich právnej neistoty, keď obava zo straty ich vlastníckeho práva k predmetu zálohu, uskutočnením záložného práva, už bola naplnená. Správne preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia 1/ a 2/ nemajú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetnej záložnej zmluvy a taktiež nemajú naliehavý právny záujem na určení mandátnej zmluvy, pretože aj bez jej uzavretia by žalovaný mal právo vykonať záložné právo a uspokojiť z neho svoju splatnú pohľadávku tak, ako správne uviedol aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku.

13. Odvolací súd posúdil ako nedôvodné námietky žalobcov 1/ a 2/, že súd prvej inštancie rozhodnutím bez vykonania ich výsluchu, im odňal možnosť konať pred súdom a porušil ich právo na spravodlivý súdny proces. Vzhľadom na to, že predmetom konania bola určovacia žaloba, ktorej podmienkou vecného prejednávania je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ktorá v danom prípade nebola splnená, čo vyplynulo už zo samotnej žaloby, ktorou sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali určenia neplatnosti záložnej zmluvy a mandátnej zmluvy a predložených listinných dôkazov, nebolo potrebné v prejednávanej veci vykonať dokazovanie výsluchom žalobcov 1/ a 2/, keď vecnou stránkou ich žaloby ani nebolo možné sa zaoberať, pretože nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení záložnej zmluvy sám osebe a bez ďalšieho vedie k zamietnutiu žaloby žalobcov. Okrem toho odvolací súd zistil z obsahu spisu, že súd prvej inštancie nariadil vo veci viaceré pojednávania, niektoré boli odročené z dôvodu závädy v doručení predvolania niektorej zo strán, prípadne z dôvodu ospravedlnenia sa strany z vážnych dôvodov, avšak na pojednávanie nariadené na deň 29.10.2014, sa žalobcovia 1/ a 2/ nedostavili bez ospravedlnenia napriek tomu, že doručenie predvolania mali riadne vykázané, a na pojednávanie dňa 21.09.2015 sa žalobca 2/ ospravedlnil z dôvodu pracovných povinností v Nemecku, žalobkyňa 1/ sa nedostavila, prítomný bol len jej právny zástupca, ktorý sa k veci vyjadril a uviedol že nemá ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania, a teda ani výsluch žalobcov nenavrhol. Vzhľadom na uvedené, avšak najmä vzhľadom na to, že v prejednávanej veci nedošlo k vecnému prejednaní žaloby žalobcov z dôvodu nedostatku ich naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti záložnej a mandátnej zmluvy, odvolací súd dospel k záveru, že postupom súdu prvej inštancie nebola žalobcom 1/ a 2/ odňatá možnosť konať pred súdom a nebolo porušené ich právo na spravodlivý súdny proces.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).